

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-144/2026
cu privire la examinarea contestațiilor formulate de Inspekția procurorilor
și procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi,
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-106/2025 din
03.10.2025, emisă în privința procurorului Ion Sprînceană

14 mai 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă contestațiile formulate de Inspekția procurorilor și procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-106/2025 din 03.10.2025, audiind informația prezentată de către doamna Svetlana Balmuș, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-106/2025 din 03.10.2025, Colegiul de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană, din motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

La data de 09.10.2025, procurorul Procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi, a depus o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană.

La data de 17.10.2025, împotriva aceleiași hotărâri a Colegiului de disciplină și etică a depus contestație și Inspekția procurorilor, solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare de către procurorul Ion Sprînceană a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, cu aplicarea sancțiunii disciplinare proporționale.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 03.06.2025, în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale, Sergiu Bursacovschi, prin care s-a solicitat examinarea și, după caz, tragerea la răspundere disciplinară a procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană, pentru fapte pretins susceptibile de a constitui abateri disciplinare.

Potrivit autorului sesizării, la data de 29.05.2023, procurorul Ion Sprînceană, a remis spre examinare în fond, către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, cauza penală în care inculpatul XXXXXXX XXXXXXX (a.n.xx.xx.2005) era învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. j), art. 287 alin. (2) lit. a) și art. 287 alin. (2) lit. a) și e) din Codul penal.

Potrivit acușării formulate de către procurorul Ion Sprînceană, ”la data de xx.xx.2022, în jurul orelor 20:00 min., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, conștientizând că se află în loc public și anume la intersecția străzilor XXXX

Xxxxxxx și bd. XXXXXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, manifestând lipsă de respect față de persoanele aflate la acel moment în preajmă, sfidând regulile de conviețuire socială și normele morale din societate, din motive huliganice și cunoscând cu certitudine faptul că, anterior a mai comis o asemenea faptă infracțională, din motive de prejudecată, sub pretextul că, minorul XXXXXX XXXXXX are părul lung și că ultimul nu se frezează, spontan și fără careva motiv a inițiat un conflict cu acesta, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței cauzându-i părții vătămate potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. XXXXXXXXXXXX din xx.xx.2023, contuzia globului ocular pe stânga, manifestat prin hematom periorbital, fractură cominutivă a orbitei pe stânga, cu implicarea peretelui inferior orbitei stângi, deplasarea moderată fragmentelor și prolabarea țesutului adipos, fracturi eschilate a sinusului maxilar pe stânga cu deplasare, hemosinus - până la 2/3 din volum, fractura a complexului zigomatic pe stânga cu deplasarea, edem pronunțat periorbital pe stânga cu emfizem pronunțat, parestezia cutanată posttraumatică a regiunii obrazului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ceea ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX au fost calificate ca huliganism, reprezentând acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, și care, prin conținutul lor, se disting printr-o obraznicie deosebită. Infracțiunea a fost comisă de o persoană care anterior a mai săvârșit o faptă de huliganism, din motive de prejudecată, ceea ce a determinat încadrarea juridică a faptei în temeiul art. 287 alin. (2) lit. a) și e) din Codul penal.

Tot el, XXXXXXXX XXXXXXXX, la data de xx.xx.2022, în jurul orei 20:00, aflându-se la intersecția străzilor XXXX XXXXXXXX și bulevardul XXXXXXXXXXXXXXX din municipiul Chișinău, conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și dorind în mod deliberat survenirea lor, a acționat cu intenția de a provoca vătămări corporale medii minorului XXXXXXX XXXXXXX. Motivată de prejudecăți, sub pretextul că victima purta părul lung și nu se freza, inculpatul i-a aplicat acesteia o lovitură cu pumnul în regiunea feței. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXXXXXXXXX din xx.xx.2023, victima a suferit contuzia globului ocular stâng, manifestată prin hematom periorbital, fractură cominutivă a orbitei stângi cu implicarea peretelui inferior, deplasarea moderată a fragmentelor osoase și prolabarea țesutului adipos, fracturi eschilate ale sinusului maxilar stâng cu deplasare, hemosinus în proporție de până la două treimi din volum, fractura complexului zigomatic stâng cu deplasare, edem periorbital pronunțat și emfizem accentuat, precum și parestezie cutanată posttraumatică în regiunea obrazului stâng. Leziunile au fost provocate prin acțiunea unui obiect contondent dur, cu suprafață de interacțiune limitată, în condițiile temporale și circumstanțele indicate, și au determinat o dereglare a sănătății de lungă durată. În baza acestui criteriu, fapta a fost încadrată juridic ca vătămare corporală medie.

Astfel, acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX au fost calificate drept vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu a pus în pericol viața și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 din Codul penal, însă a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății. Fapta a fost comisă din motive de prejudecată, ceea ce a determinat încadrarea juridică în conformitate cu prevederile art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal.

Tot el, XXXXXXXX XXXXXXXX, la data de xx.xx.2022, în jurul orei xx:xx, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și dorind în mod deliberat survenirea lor, și aflându-se într-un loc public – în adiacentul străzii XXXXXX XXXXXXXX 24/2 din municipiul Chișinău – a manifestat lipsă de respect față de persoanele aflate în apropiere, sfidând regulile de conviețuire socială și normele morale ale societății. Din motive huliganice și cunoscând cu certitudine că anterior a mai săvârșit o faptă infracțională similară, încălcând ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, acesta a reacționat spontan, sub pretextul că persoana vătămată, XXXXXXXX XXXXXXXX, ar fi adresat cuvinte ofensatoare mamei sale. În acest context, i-a aplicat victimei o lovitură cu piciorul în regiunea feței, urmată de o lovitură cu pumnul în umăr. Potrivit raportului de constatare nr. XXXXXXXXXXXX din xx.xx.2022, victima a suferit: fractura unei treimi la nivelul gingiei dinților I inferior dreapta și o jumătate de dinte inferior stânga, cu afectarea pulpei dentare, echimoză și plagă contuză la nivelul buzei superioare, precum și excoriație la buza inferioară. Leziunile au fost cauzate prin acțiunea unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, și au determinat o dereglare a sănătății de scurtă durată. În baza acestui criteriu, fapta a fost calificată drept vătămare corporală ușoară.

Acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX în acest episod, au fost calificate drept huliganism, respectiv acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și sunt însoțite de aplicarea violenței. Aceste fapte se disting printr-o obrăznicie deosebită și au fost săvârșite de o persoană cu antecedente similare, care anterior a comis o faptă de huliganism. Prin urmare, fapta a fost încadrată în infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

Autorul sesizării menționează că, inițial, reprezentarea acuzării de stat a fost asigurată de procurorul Chirița Alexandru, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Ciocana pentru reprezentarea învinuirii în instanța de judecată.

Însă, în urma constatării multiplelor erori privind calificarea juridică a acțiunilor inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, erori care contravin prevederilor legislației în vigoare și practicii judiciare, prin dispoziția din data de 05.07.2023, reprezentarea acuzării de stat a fost preluată de procurorul Ion Sprînceană, care a instrumentat cauza penală.

Acestuia i s-a recomandat în mod expres, în scris, să-și reexamineze poziția privind calificarea juridică a faptelor inculpatului, ținând cont de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară în cauzele penale referitoare la huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, precum și a Deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.12.2020, prin care instanța supremă s-a pronunțat asupra recursului în interesul legii declarat de Procurorul General, referitor la calificarea actelor de huliganism săvârșite în concurs cu alte fapte prejudiciabile.

Prin sentința Judecătorei Chișinău, Sediul Buiucani, emisă la data de 06.10.2023, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a) și e) din Codul penal, fiind sancționat cu pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri.

În baza art. 287 alin. (2) lit. a) din Codul penal, i s-a aplicat o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal, o pedeapsă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea în centrele de detenție pentru minori și tineri.

Pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, lui XXXXXXXX XXXXXXXX i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri.

Sentința a fost apreciată ca legală de către procurorul Ion Sprînceană, care și-a menținut, pe durata examinării dosarului în instanța de judecată, poziția aferentă calificării acțiunilor inculpatului încă din etapa urmăririi penale.

Potrivit Deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.12.2020, prin care instanța de judecată s-a pronunțat asupra recursului în interesul legii declarat de Procurorul General, privind unificarea practicii judiciare în privința calificării acțiunilor ce constau în încălcarea grosolană a ordinii publice (art. 287 Cod penal), însoțite de violență soldată cu vătămarea medie (art. 152 Cod penal), gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 Cod penal) ori cu omorul intenționat al persoanei (art. 145 Cod penal), s-a stabilit că, *atunci când, în cadrul infracțiunii de huliganism prevăzută la art. 287 Cod penal, este aplicată violența soldată cu omor intenționat, vătămare intenționată gravă sau medie a integrității corporale ori a sănătății, acțiunile făptuitorului trebuie calificate conform art. 145, 151 sau 152 Cod penal, precum și art. 354 Cod contravențional („Huliganismul nu prea grav”)*.

Punctul 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, cu modificările aduse prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 15.05.2017, prevede că, *omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate reprezenta violența aplicată în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice. În astfel de situații, calificarea se face în baza art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional, fiind interzisă aplicarea răspunderii simultane în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 287 Cod penal.*

Astfel, principiul interdicției dublei sancționări pentru aceeași faptă exclude tragerea la răspundere penală dublă pentru aceeași acțiune, iar violența aplicată constituie „*aceeași faptă*”. Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de omor intenționat sau de vătămare intenționată gravă ori medie a integrității corporale ori a sănătății, faptele săvârșite constituie concurs real de infracțiuni, iar calificarea se face conform art. 287 și art. 145, 151 sau 152 din Codul penal.

Sușține în continuare autorul sesizării că, conform învinuirii formulate, acțiunile de huliganism și vătămare corporală medie, în care victima este cetățeanul XXXXXX XXXXXX, săvârșite la data de xx.xx.2022, în jurul orei xx:xx, constând într-o singură acțiune, în opinia procurorului constituie un concurs ideal de infracțiuni, calificare care se exclude însă în temeiul deciziei din 17.12.2020 și a Hotărârii Curții Supreme de Justiție nr. 4.

În acest sens, acțiunile inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX în episodul cu victima XXXXXX XXXXXX urmau a fi calificate potrivit art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal și art. 354 alin. (2) din Codul contravențional.

Referitor la episodul în care parte vătămată este XXXXXXXX XXXXXXXX, calificat potrivit art. 287 alin. (2) lit. a) din Codul penal, de către autorul sesizării se rețin următoarele:

Potrivit pct. 7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, *în cazul în care o persoană a săvârșit în perioade diferite două sau mai multe infracțiuni*

pentru care răspunderea este prevăzută de diferite alineate ale art. 287 Cod penal, faptele săvârșite de făptuitor se consideră huliganism repetat.

Totuși, în asemenea situații, calificarea definitivă se va face în baza alineatului ce prevede pedeapsa cea mai gravă, indicându-se toate semnele constitutive ale huliganismului. Pentru a incrimina unei persoane comiterea agravantei prevăzute la lit. a) alin. (2) al art. 287 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de huliganism de către o persoană care anterior a comis un act similar, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) Persoana să fi săvârșit două sau mai multe acte de huliganism, calificabile conform art. 287 Cod penal; b) Pe niciuna din aceste acțiuni ilegale să nu existe o hotărâre definitivă emisă de instanța judecătorească sau procuror; c) Ambele fapte infracționale să fie cuprinse în ordonanța de punere sub învinuire; d) Ambele fapte să fie calificate ca o singură infracțiune, potrivit art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Mai subliniază autorul sesizării că, analizând învinuirea formulată împotriva inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX s-a constatat că, acestuia i-a fost incriminată o singură faptă infracțională, caracterizată printr-o singură acțiune, ceea ce impunea, de jure, calificarea faptelor conform art. 287 alin. (1) Cod penal.

Având în vedere cele expuse și practica judiciară consacrată în materia infracțiunilor de huliganism, calificarea acțiunilor inculpatului a fost considerată eronată, iar acestuia trebuiau să-i fie incriminate infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (2) lit. j) Cod penal și art. 354 alin. (2) Cod contravențional, cu aplicarea pedepselor corespunzătoare.

În contextul celor expuse, procurorul-șef al Secției judiciar-penale din cadrul Procuraturii Generale, a recomandat acuzatorului de stat, prin scrisoarea nr.17-465/23-xxxx din 16 octombrie 2023, adresată și procurorului ierarhic superior, respectiv procurorului adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului Ciocana, contestarea sentinței Judecătoriei Chișinău, Sediul Buiucani din 06.10.2023, ca fiind vădit ilegală în partea ce privește calificarea acțiunilor inculpatului și, implicit, pedeapsa aplicată.

Însă, contrar recomandărilor formulate, acuzatorul de stat Ion Sprînceană, prin indolență, nu a exercitat calea de atac și nu a contestat sentința din 06.10.2023, pronunțată în mod contrar dispozițiilor legale în privința lui XXXXXXXX XXXXXXXX, informând Secția judiciar-penală că, sentința a fost atacată cu apel de partea apărării.

La judecarea recursului, în Curtea de Apel Centru, ca urmare a Recomandării formulate prin scrisoarea nr. 17-2d/24-xxx din 28.02.2024, emisă de Secția judiciar-penală către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Chișinău, cu privire la erorile admise și măsurile ce urmează a fi întreprinse în cauza penală privind acuzarea lui XXXXXXXX XXXXXXXX, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, a depus referință la recursul declarat de avocatul care îl reprezintă pe inculpat.

Aceasta a evidențiat erorile admise în instanța de fond și a orientat Colegiul penal privind soluțiile legale ce trebuie adoptate de instanța de recurs, ținând cont de Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.12.2020.

Astfel, prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 15.03.2025, a fost admis recursul declarat de apărătoare în interesele inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, fiind casată parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-1327/2023 din 06 octombrie 2023.

Cauza a fost rejudecată, fiind pronunțată o nouă hotărâre, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, și anume: *Se încetează procesul penal de învinuire a lui XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), e) Cod penal (episodul din 18.10.2022, partea vătămată XXXXXX XXXXXX), pe motiv că fapta constituie contravenție. XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX este recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (2) Cod contravențional, însă este eliberat de răspundere contravențională datorită intervenției prescripției de tragere la răspundere contravențională. XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX este recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal (episodul din 22.04.2022, partea vătămată XXXXXXXX XXXXXXXX), și i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei sub formă de închisoare de 2 (doi) ani și 4 (patru) luni aplicate lui XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1327/2023 din 06 octombrie 2023 pentru infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. j) Cod penal (episodul din 18.10.2022, partea vătămată XXXXXX XXXXXX), și a pedepsei de 6 (șase) luni aplicate prin prezenta decizie pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal (episodul din 22.04.2022, partea vătămată XXXXXXXX XXXXXXXX), i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Decizia este irevocabilă.*

În concluzie, autorul sesizării menționează că, în circumstanțele expuse, procurorul Ion Sprînceană, prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, a încălcat grav, cu bună știință, normele imperative ale Codului penal, după cum urmează:

Articolul 3. Principiul legalității

(1) *Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.*

(2) *Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.*

Articolul 7. Principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale

(1) *La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

(2) *Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.*

Articolul 61. Noțiunea și scopul pedepsei penale

(2) *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Articolul 113. Noțiunea de calificare a infracțiunii

(1) *Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

(2) *Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Totodată, în viziunea autorului sesizării, în cadrul judecării cauzei penale, procurorul Ion Sprînceană a încălcat și normele prevăzute de art.53 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, la examinarea cauzei în instanța de judecată procurorul: „4) *modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune; 8) își expune părerea în debaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată; 9) declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei...*”

Astfel, prin erorile admise, susține autorul sesizării, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană, a încălcat grav intenționat normele imperative ale Codului penal, Codului de procedură penală, actele interne departamentale, cât și a acționat contrar practicii judiciare stabilite în domeniu, încălcând în acest mod impertinent drepturile fundamentale ale inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, inclusiv dreptul la apărare și un proces echitabil.

În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea menționată a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorului Ion Sprînceană.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

În urma verificărilor efectuate de către Inspecția procurorilor, la 27.06.2025 a fost adoptată decizia în care au fost reținute toate argumentele reflectate în sesizarea disciplinară, menționându-se că acestea și-au găsit confirmare prin dovezile administrate.

La data de 30.05.2023, procurorul Ion Sprînceană, a remis spre examinare în fond, către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, cauza penală nr.xxxxxxxx privind învinuirea minorului XXXXXXXX XXXXXXXX, de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. j), art. 287 alin. (2) lit. a) și art. 287 alin. (2) lit. a) și e) din Codul penal.

S-a constatat că, acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX au fost calificate drept vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cu încadrarea juridică în conformitate cu prevederile art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal.

Astfel, contrar prevederilor art.7 alin.(2) din Codul penal, potrivit cărora „*Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă*” și art.22 alin.(1) din Codul de procedură penală, conform cărora „*Nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanță neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal*”, procurorul I.Sprînceană, eronat a calificat acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX în baza art. 287 alin. (2) lit. a), e) și art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal, pentru una și aceeași faptă or, lecturând învinuirile se constată descrierea exactă de două ori a aceleiași fapte, fiind calificată în mod diferit.

În plus, prin acțiunile ante-menționate, procurorul I.Sprînceană a neglijat jurisprudența națională ce reglementează *calificarea acțiunilor ce încalcă grosolan*

ordinea publică, în cazul în care acestea sunt însoțite de aplicarea violenței, soldată cu vătămarea medie, gravă sau omorul intenționat al persoanei.

*In concreto, procurorul nu a ținut cont de raționamentele expuse în pct.10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, cu modificările aduse prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 15.05.2017, potrivit căroră „omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate reprezenta violența aplicată în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice. În astfel de situații, calificarea se face în baza art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional, fiind interzisă aplicarea răspunderii simultane în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 287 Cod penal,” dar și Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.12.2020, prin care instanța de judecată s-a pronunțat asupra recursului în interesul legii declarat de Procurorul General, privind unificarea practicii judiciare în privința calificării acțiunilor ce constau în încălcarea grosolană a ordinii publice (art. 287 Cod penal), însoțite de violență soldată cu vătămarea medie (art. 152 Cod penal), gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 Cod penal) ori cu omorul intenționat al persoanei (art. 145 Cod penal), conform căreia, „atunci când, în cadrul infracțiunii de huliganism prevăzută la art. 287 Cod penal, este aplicată violența soldată cu omor intenționat, vătămare intenționată gravă sau medie a integrității corporale ori a sănătății, acțiunile făptuitorului trebuie calificate conform art. 145, 151 sau 152 Cod penal, precum și art. 354 Cod contravențional („Huliganismul nu prea grav”), ” ...iar atunci când infracțiunea de huliganism este **urmată** de cea de omor intenționat, de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvârșite vor fi calificate, potrivit concursului real de infracțiuni, prin prisma art.287 și art.145, 151 sau 152 Cod penal.*

Or, potrivit prevederilor art.7 alin.(7) și (9) din Codul de procedură penal (în vigoare până la 01.09.2023), „Hotărârile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție în chestiunile privind aplicarea prevederilor legale în practica judiciară au caracter de recomandare pentru organele de urmărire penală și instanțele judecătorești. Deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție pronunțate ca urmare a examinării recursului în interesul legii sunt obligatorii pentru instanțele de judecată în măsura în care situația de fapt și de drept pe cauză rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.”

Decizia nominalizată cu explicarea acesteia, a fost remisă de către Procuratura Generală spre informare tuturor procurorilor, prin circulara nr.21-8d/21-223 din 01.02.2021.

Pe un alt capăt de acuzare minorul XXXXXXXX XXXXXXXX a fost pus sub învinuire de către procurorul I.Sprânceană pentru faptul că, la data de xx.xx.2022, în jurul orei xx:xx, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și dorind în mod deliberat survenirea lor, și aflându-se într-un loc public – în adiacentul străzii XXXXXX XXXXXXXX 24/2 din municipiul Chișinău – a manifestat lipsă de respect față de persoanele aflate în apropiere, sfidând regulile de conviețuire socială și normele morale ale societății. Din motive huliganice și cunoscând cu certitudine că anterior a mai săvârșit o faptă infracțională similară, încălcând ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, acesta a reacționat spontan, sub pretextul că persoana vătămată, XXXXXXXX XXXXXXXX, ar fi adresat cuvinte ofensatoare mamei sale. În acest context, i-a aplicat victimei o lovitură cu piciorul în

regiunea feței, urmată de o lovitură cu pumnul în umăr. Potrivit raportului de constatare nr. XXXXXXXXXXXX din xx.xx.2022, victima a suferit: fractura unei treimi la nivelul gingiei dinților 1 inferior dreapta și o jumătate de dinte inferior stânga, cu afectarea pulpei dentare, echimoză și plagă contuză la nivelul buzei superioare, precum și excoriație la buza inferioară. Leziunile au fost cauzate prin acțiunea unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, și au determinat o dereglare a sănătății de scurtă durată. În baza acestui criteriu, fapta a fost calificată drept vătămare corporală ușoară.

Astfel, urmare a încălcărilor menționate *supra* admise de către procurorul Ion Sprînceană, acțiunile minorului XXXXXXXX XXXXXXXX în acest episod, eronat au fost calificate drept huliganism, respectiv acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și sunt însoțite de aplicarea violenței, fapte ce se disting printr-o obraznicie deosebită, care anterior a comis o faptă de huliganism, adică infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a) (în vigoare până la 07.09.2024) din Codul penal.

Or, pentru a incrimina unei persoane comiterea agravantei prevăzute la lit. a) alin. (2) al art. 287 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de huliganism de către o persoană care anterior a comis un act similar, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) *persoana să fi săvârșit două sau mai multe acte de huliganism, calificabile conform art. 287 Cod penal;* b) *pe nici una din aceste acțiuni ilegale să nu existe o hotărâre definitivă emisă de instanța judecătorească sau procuror;* c) *ambele fapte infracționale să fie cuprinse în ordonanța de punere sub învinuire;* d) *ambele fapte să fie calificate ca o singură infracțiune, potrivit art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.*

Lecturând învinuirea formulată minorului XXXXXXXX XXXXXXXX s-a constatat că, acestuia i-a fost incriminată o singură faptă infracțională, caracterizată printr-o situație care impunea calificarea acțiunilor în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Ignorând în continuare dispozițiile legale sus-menționate, procurorul Ion Sprînceană, la susținerea acuzării de stat în cauza penală de învinuire a minorului XXXXXXXX XXXXXXXX, a încălcat prevederile art.53 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală și art.113 alin.(2) din Codul penal, nu a modificat încadrarea juridică a faptelor comise de către minorul XXXXXXXX XXXXXXXX, în așa fel orientând greșit instanța de judecată, care la fel eronat, prin sentința din 06.10.2023, l-a recunoscut vinovat pe XXXXXXXX XXXXXXXX pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), e), art. 287 alin. (2) lit. a) și art. 152 alin. (2) lit. j) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă potrivit prevederilor art.84 alin.(1) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri.

În continuare, procurorul Ion Sprînceană, a neglijat și scrisoarea Secției judiciar-penale din cadrul Procuraturii Generale nr.17-465/23-xxxx din 16.10.2023, prin care s-a recomandat contestarea sentinței Judecătoriei mun.Chișinău, Sediul Buiucani din 06.10.2023, neexercitând calea de atac corespunzătoare.

Greșeala procurorului Ion Sprînceană și ulterior a primei instanțe, a fost reparată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 15.03.2025, fiind admis recursul declarat de partea apărării în interesele inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, fiind casată parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 octombrie 2023, cu rejudecarea cauzei și dispunerea încetării procesului penal de învinuire a lui XXXXXXXX XXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.a), e) din Codul penal pe episodul din 18.10.2022, cu recunoașterea

ultimului vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art.354 alin.(2) din Codul contravențional și eliberarea de răspundere contravențională pe motivul intervenirii prescripției.

Totodată, pe episodul din 22.04.2022, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i stabilită potrivit prevederilor art.84 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, exercițiul de examinare de către Inspekția procurorilor a modului în care a acționat procurorul I.Sprînceană la investigarea cauzelor penale în privința învinuitului minor XXXXXXXX XXXXXXXX și susținea acuzării de stat în cauzele penale menționate, a scos în evidență necorespunderea acestuia legilor și actelor normative în vigoare, ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Astfel, mențiunile procurorului I.Sprînceană, precum că cauza penală de învinuire a lui XXXXXX XXXXXX în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.287 alin.(1) și 152 alin.(1) din Codul penal, este una analogică cauzei penale de învinuire a minorului XXXXXXXX XXXXXXXX, nu sunt veridice, or, fapta prevăzută la art.152 alin.(1) din Codul penal comisă de către XXXXXX XXXXXX, a fost urmată de acțiuni huliganice din partea acestuia. Prin urmare, infracțiunile imputate lui XXXXXX XXXXXX, nu au fost comise prin aceiași faptă.

Respectiv, instanța de judecată l-a condamnat pe inculpatul XXXXXX XXXXXX pentru concurs real de infracțiuni.

Nu sunt justificate nici argumentele procurorului I.Sprînceană precum că, nu a primit careva recomandări verbale sau scrise din partea Secției judiciar-penale cu referire la reîncadrarea acțiunilor minorului XXXXXXXX XXXXXXXX după pronunțarea sentinței, or, tot procurorul Ion Sprînceană declară că, a avut o discuție telefonică cu dl Sergiu Bursacovschi pe tema dată, iar după recepționarea notei Secției judiciar penale, în cadrul unei ședințe operative cu procurorul-șef al Oficiului Ciocana, au discutat cu întreg colectivul de procurori despre necesitatea respectării recomandărilor expuse în notă, el fiind atenționat în particular.

Iar, afirmațiile procurorului Ion Sprînceană, precum că reprezentarea acuzării în instanța de judecată nu este activitatea sa de bază, lasă loc pentru critici, or, potrivit pct.50 lit.m) din Regulamentul de activitate a Procuraturii mun.Chișinău, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.74/26 din 31.07.2020, „*Procurorii din cadrul Oficiilor teritoriale ale Procuraturii municipiului Chișinău participă, în condițiile legii, în comun cu procurorii din cadrul Oficiului reprezentare a învinuirii în instanța de judecată la examinarea cauzelor penale în instanța de judecată*”.

Mai mult, conform pct.1.3) din Dispoziția nr.1 a adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef adjunct al Oficiului Ciocana din 17.01.2022 (în vigoare până la 01.01.2025), „*Procurorilor în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana: ...Ion Sprînceană...li se atribuie: executarea atribuțiilor prevăzute de articolele 51, 52 și 53 din Codul de procedură penală la exercitarea/conducerea urmăririi penale și examinarea în instanța de judecată a cauzelor penale, precum și a atribuțiilor suplimentare stabilite prin prezenta Dispoziție*”.

Deci, după cum s-a menționat la compartimentul *Acuzația disciplinară constatată de inspector*, lucrurile au derulat altfel, fiind stabilit cu certitudine că, procurorul Ion Sprînceană, urmare a unei neglijențe grave profesionale, a calificat

eronat în cadrul urmăririi penale faptele comise de către minorul XXXXXXXX XXXXXXXX, fiind încălcate prevederile art.1 alin.(2), art.7 alin.(7) și (9) (în vigoare până la data de 01.09.2023), art.22 alin.(1) din Codul de procedură penală și art.7 alin.(2), art.113 alin.(1) din Codul penal. încălcări pe care nu le-a înlăturat la faza judecării cauzei penale instanța de judecată, fiind încălcate prevederile art.53 alin.(1) pct.4) și 8) din Codul de procedură penală și art.113 alin.(2) din Codul penal.

Prin Decizia din 27.06.2025, Inspecția procurorilor a transmis materialele procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Sprînceană Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-106/2025 din 03.10.2025, Colegiului de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană, din motiv că nu a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

În acest sens, Colegiul de disciplină și etică a reținut că, trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și respectiv de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor în context disciplinar.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care un observator rezonabil (persoana informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În condițiile prevederilor art.20, 298-299¹ și 313 din Codul de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

În consecință, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de control reprezentând o imixtiune în independența decizională a acestuia.

În continuare, Colegiul a remarcat faptul că potrivit art.113 alin.(2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În acest context, Colegiul de disciplină și etică a subliniat că nu are competența de a analiza temeinicia sau corectitudinea calificării juridice efectuate de procuror în cadrul urmăririi penale.

Prerogativa stabilirii încadrării juridice a faptelor revine, în mod exclusiv, organului de urmărire penală, iar controlul final asupra acestei calificări aparține instanței de judecată.

În cazul de față, instanța de judecată - Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a judecat în ședința de judecată cauza penală, de învinuire în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală în privința lui XXXXXXXX XXXXXXXX, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.a), e) Cod penal; art.287 alin.(2) lit.a) Cod penal; 152 alin.(2) lit.j) Cod penal. În cadrul ședințelor de judecată participanții la

proces, apărătorii (avocații) lui XXXXXXXX XXXXXXXX, nu au obiectat asupra învinuirii aduse.

Prin sentința din 06 octombrie 2023 instanța a ajuns la concluzia că acțiunile lui XXXXXXXX XXXXXXXX au fost încadrate corect conform prevederilor art.287 alin.(2) lit.a) și e) Cod penal, art.287 alin.(2) lit.a) Cod penal și art.152 alin.(2) lit.j) Cod penal, fiind respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală (p.32 din sentință, pag.28 din materialele procedurii disciplinare).

În contextul celor menționate, Colegiul a menționat că urmărirea penală în privința învinuitului XXXXXXXX XXXXXXXX a fost efectuată într-un termen rezonabil, fiind efectuate toate acțiunile de urmărire penală pentru stabilirea întregului tablou infracțional, iar într-un final pe această cauză penală fiind examinată în fond de către instanța de judecată s-a pronunțat o sentință de condamnare.

În acest sens, Colegiul nu substituie rolul procurorului sau al judecătorului în procesul penal și nu se va pronunța asupra justei aplicări a normelor de drept penal material.

Nu poate fi considerat justificat nici argumentul autorului sesizării precum că procurorul Ion Sprînceană a orientat greșit instanța pentru adoptarea unei soluții pe cazul de învinuire a lui XXXXXXXX XXXXXXXX, pe motiv că judecătorul la judecarea cauzei penale este independent și se supune numai legii, urmând să decidă de sine stătător asupra soluției pe care urmează să o adopte în funcție de circumstanțele cazului. Prin Sentința din 06 octombrie 2023, instanța a reținut că, în acțiunile învinuitului XXXXXXXX XXXXXXXX este un concurs real de infracțiuni.

Colegiul este de acord cu poziția exprimată de procurorul Ion Sprînceană, în ceea ce privește că la moment practica judiciară pe asemenea categorii de infracțiuni este diferită, soluții similare speței respective sunt adoptate și la moment, iar instanțele de judecată au pronunțat și pronunță hotărâri diametral opuse. Acest aspect este stabilit și prin Scrisoarea Secției judiciare cu nr.17-465/-23-xxx din 30.06.2025, Oficiilor Procuraturii mun.Chișinău, privind uniformizarea practicii judiciare, informarea și punerea în discuție la una din ședințele operative ale colaboratorilor procuraturii.

Astfel, Colegiul a menționat că procurorul a acționat în limitele competenței sale profesionale, iar analiza factuală și juridică a fost efectuată într-un cadru legal și rezonabil. Nu s-au identificat elemente de conduită intenționată greșită sau lipsă de diligență profesională care să justifice angajarea răspunderii disciplinare.

Colegiul a reținut, de asemenea, că practica instanțelor de judecată (Copia sentinței din 21.05.2023, Copia sentinței din 07.07.2023, Copia sentinței din 16.09.2024, Copia sentinței din 17.05.2024, Copia sentinței din 02.07.2024, Copia Deciziei Curții de Apel Chișinău din 21.03.2023) a confirmat legalitatea încadrării unor fapte similare.

Nu se poate reține existența unei intenții sau neglijențe grave, în condițiile în care soluția adoptată era conformă unei practici existente, iar din anul 2023 au fost luate măsurile corespunzătoare uniformizării practicii judiciare pe cazurile date și excluderea omisiunilor la instrumentarea și judecarea acestor cauze penale.

Colegiul a subliniat că prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2025 a fost admis recursul declarat de avocată în interesele inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, care la momentul examinării în instanța de fond nu a obiectat sub nicio formă învinuirile aduse, fiind casată parțial sentința judecătorească Chișinău din 06 octombrie 2023. Casarea parțială a hotărârii primei instanțe nu poate determina

producerea unor urmări grave, care să justifice tragerea la răspunderea disciplinară a procurorului pentru eventuale greșeli profesionale.

Colegiul atrage atenția și asupra faptului că minorul XXXXXXXX XXXXXXXX nu este pentru prima dată atras la răspundere penală pe rolul instanțelor de judecată, fiind mai multe cauze penale privind comiterea de tâlhării, jafuri, furturi, huliganisme, vătămări corporale medii, șantaj, violare de domiciliu și răpire de persoane.

În acest sens, Curtea constituțională a reținut în mod constant că răspunderea disciplinară nu trebuie confundată cu controlul de legalitate sau de oportunitate al actelor procesuale.

Orice altă interpretare ar crea un precedent periculos, în care fiecare soluție diferită de cea a instanței ar putea genera o anchetă disciplinară – fapt ce ar submina însăși independența profesiei de procuror.

Așadar, diferența de opinie juridică – chiar și în ceea ce privește încadrarea penală – este un fenomen firesc, înrădăcinat în natura activității judiciare și nu poate reprezenta temei de sancțiune disciplinară, decât în condițiile expres prevăzute de lege, respectiv atunci când este dovedită rea-credința, neglijența gravă sau afectarea gravă a drepturilor procesuale ale părților.

În final, Colegiul a constatat că în acțiunile procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană, nu se regăsesc formele de vinovăție (nici intenție, nici neglijență gravă) cerute de art.38¹ alin.(1) și (2) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestațiile depuse

Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-106/2025 din 03.10.2025 a constituit obiect de contestare atât din partea autorului sesizării, cât și a Inspecției procurorilor.

În contestația formulată la data de 09.10.2025, procurorul Procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi, a invocat aceleași argumente expuse în sesizarea inițială. Acesta a solicitat anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană.

Suplimentar a menționat că procurorul Ion Sprînceană, prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a încălcat grav principii fundamentale ale procesului penal, în special principiul legalității, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, cât și principiul interdicției dublei sancționări.

Mai mult ca atât, procurorul Sprînceană Ion a admis în mod intenționat derogări de la legislația în vigoare și actele departamentale, în conjunctura în care acestuia i s-a adus la cunoștință despre necesitatea corectării erorilor admise la etapa de urmărire penală, prin modificarea învinuirii în ședința de judecată inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, fiindu-i oferită această posibilitate legală prin emiterea dispoziției de participare a lui în calitate de acuzator de stat.

Totodată, a remarcat că, având chiar și Recomandarea scrisă a procurorului-șef al Secției judiciar-penale din cadrul Procuraturii Generale, Marcel Dimitraș, nr.17-465/23-xxxx din 16.10.2023 vizând necesitatea intervenirii și contestării sentinței sentinței Judecătoriai Chișinău, Sediul Buiucani din 06.10.2023 în privința lui XXXXXXXX XXXXXXXX ca fiind vădit ilegală, în partea ce ține de calificarea acțiunilor inculpatului și pedepselor aplicate de către instanța de judecată, procurorul

Ion Spînceană nu a luat atitudine corespunzătoare, a ignorat în mod impertinent argumentele legale menționate în recomandare și s-a limitat prin expedierea în adresa Procuraturii Generale a unui răspuns formal, cu indicarea faptului că, sentința a fost atacată cu apel de către partea apărării.

Or, în context este important să reliefram că, Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, art.6 alin.(3), stipulează expres că, procurorul este obligat: a) *să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fa omului în exercitarea atribuțiilor sale...*

Consecvent alegațiile Colegiul de disciplină și etică expuse în hotărâre în partea argumentării poziției procurorului Ion Sprinceană, vizând lipsa unei conduite intenționat greșite sau lipsă de deligență profesională, sunt inoportune.

Consideră necesar a supune criticii și alegațiile Colegiul de disciplină și etică vizând practica neuniformă pe dimensiunea supusă verificării, preluată eronat din poziția exprimată de procurorul Sprînceană Ion în justificarea sa, prin enunțarea câtorva sentințe prezentate de către acesta, or membrii Colegiului de disciplină și etică nu au studiat minuțios sentințele prezentate, pentru a constata că, circumstanțele spețelor diferă de cele din cauza XXXXXXXX, aspect explicat în detaliu în cadrul examinării procedurii de către procurorul-șef al Seției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi, după cum urmează:

În cauza XXXXXX XXXXXXXX, inculpatul a fost acuzat de săvârșirea a două fapte prejudiciabile distincte, care au fost săvârșite în circumstanțe similare, dar în perioade de timp diferite, mai corect spus în consecutivitate, inclusiv prin modalități normative separate, cât și cu atenție la obiecte generice diferite, din care considerente și suntem în prezența unui concurs de infracțiuni.

Sentința în privința lui XXXXX XXXX a fost contestată și la moment asupra legalității acesteia urmează să se expună Curtea de Apel Centru.

Cu referire la cauza penală în privința lui XXXXX XXXXX, vom preciza că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 15.12.2021 a fost încetat procesul penal pornit în privința lui XXXXX XXXXX pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal pe motiv că, fapta acestuia constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

Consideră irelevant speței și argumentul Colegiului de disciplină și etică că, în activitatea procurorului se presupune un anumit grad de apreciere profesională, care este protejat de principiul independenței funcționale, or independența nu este un privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate; în luarea deciziilor, inclusiv a celor discreționare, să acționeze în mod independent și imparțial în conformitate cu legea, respectând prevederile legislației în vigoare și ale tuturor actelor departamentale și interdepartamentale. Indubitabil independența procurorului nu trebuie să excedă cadrul legal.

La fel, supune criticii argumentul Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor precum că, răspunderea disciplinară nu trebuie confundată cu controlul de legalitate sau de oportunitate al actelor procesuale, din motiv că, art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură stabilește expres faptul că, constituie abatere disciplinară: a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3);

Prevederile legale ale art. 38¹ al Legii nr. 3/2016 expres enunță că, *se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care procurorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 38 lit. f), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește sau admite survenirea consecinței respective.*

(2) Se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care procurorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 38 lit. f) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a. acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiată că această consecință nu se va produce. Lipsa de previziune, manifestată de procuror trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului și să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației concrete care ar face-o înțeleasă.

Prin raportare la cele expuse *supra*, raționamentele Colegiului de disciplină și etică expuse în Hotărârea nr. 3-106/2025 din 03 octombrie 2025, sunt eronate și neîntemeiate, or actele emise de către procuror cu încălcarea legislației în vigoare, cât și atitudinea indolentă a acestuia aferent atribuțiilor de serviciu denotă lipsa de profesionalism. Așadar, în cauza penală prescrisă, procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ion Sprînceană atât la conducerea urmăririi penale, cât și la reprezentarea învinuirii în numele statului în cauza penală enunțată, a dat dovadă de îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, fapt ce a condiționat pronunțarea unei sentințe vădit ilegale, cu stabilirea unei pedepse neproportionale în raport cu faptele prejudiciabile săvârșite de XXXXXXXX XXXXXXXX.

Consecvent, prin erorile admise, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ion Sprînceană a încălcat grav normele imperative ale Codului penal, Codului de procedură penală, acte naționale și internaționale, inclusiv cele interne departamentale, cât și a acționat contrar practicii judiciare stabilite în domeniu și pe cale de consecință, acțiunile acestuia cad sub incidența abaterilor disciplinare stabilite la art. 38 lit. a) și e¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin urmare, Colegiul de disciplină și etică nu s-a expus și nu a dat o apreciere probelor prezentate de către Inspekția procurorilor, care demonstrează comiterea de către procurorul Sprînceană Ion a abaterilor disciplinare imputate, atât la etapa de urmărire penală, cât și judiciară, or legalitatea reprezintă unul din principiile preeminente care guvernează întreaga activitate într-un proces judiciar.

La 17.10.2025, Inspekția procurorilor, la fel, a depus o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare de către procurorul Ion Sprînceană a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, cu aplicarea sancțiunii disciplinare proporționale.

Suplimentar a menționat că, hotărârea de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Sprînceană este una arbitrară, neîntemeiată, pasibilă a fi casată. Analiza acesteia a scos în evidență că, de către Colegiu, *de facto*, nu au fost examinate și soluționate constatările incriminatorii din Decizia Inspekției procurorilor din 27.06.2025, prin prisma actelor normative pretins a fi încălcate.

Prin urmare Inspekția a constatat, că procurorul Ion Sprinceană, prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, a încălcat grav principii fundamentale ale procesului penal, în special principiul legalității, principiul

individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, cât și principiul interdicției dublei sancționări.

Astfel, conduita procurorului I.Sprînceană în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal privind învinuirea minorului XXXXXXXX XXXXXXXX și susținerea acuzării de stat în această cauză penală, a fost compromisă. Devreme ce, procurorul I.Sprînceană, nu a ținut cont de faptul că principiul independenței procurorului extrapolează coordonatele formale din norma de drept și include un registru amplu de valori, deoarece procurorii sunt autoritatea publică care, în numele societății în interes public, asigură aplicarea legii, luând în considerație atât drepturile persoanei, cât și necesitatea eficienței sistemului justiției penale.

Or, este evident că efectuarea urmăririi penale reprezintă o competență a procurorului, care se exercită inclusiv în baza principiului independenței procesuale. Inspekția Procurorilor nu a contestat principiul independenței procesuale a procurorului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, or, manifestarea independenței în activitate nicidecum nu înseamnă să se procedeze conform voinței arbitrare, ci să se procedeze așa cum spune norma.

Tot cu referire la independența procesuală a procurorului de a lua decizii în mod independent și unipersonal, ca un motiv de justificare a Deciziei, reținut de Colegiul de disciplină și etică, sunt relevante recomandările din Avizul CCPE nr. 13 (2018): „Independența, responsabilitatea și etica procurorilor” Strasbourg, 23 noiembrie 2018, paragrafele 56 - 59, potrivit cărora: „... *...aceștia trebuie să fie ghidați numai de voința de a asigura respectarea legii și trebuie să se asigure întotdeauna că oferă un temei juridic clar, motivat și transparent al deciziilor lor...*”.

Astfel, modul în care a acționat procurorul Ion Sprînceană a decis în speța data, nu corespunde legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Nu sunt de natură să convingă un observator independent nici constatările Colegiului de disciplină și etică cum ar fi: „*Colegiul este de acord cu poziția exprimată de procurorul Ion Sprinceană, în ceea ce privește că la moment practica judiciară pe asemenea categorii de infracțiuni este diferită, soluții similare speței respective sunt adoptate și la moment, iar instanțele de judecată au pronunțat și pronunță hotărâri diametral opuse*”, iar procurorul a acționat în limitele competenței sale profesionale, iar analiza factuală și juridică a fost efectuată într-un cadru legal și rezonabil. Nu s-au identificat elemente de conduită intenționată greșită sau lipsă de diligență profesională care să justifice angajarea răspunderii disciplinare”, or, membrii Colegiului de disciplină și etică nu au studiat minuțios sentințele prezentate, pentru a constata că, circumstanțele spețelor diferă de cele din cauza minorului XXXXXXXX, aspect explicat atât de Inspekția procurorilor, cât și autorul sesizării disciplinare.

Mai mult, anume ignorarea raționamentelor din Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.12.2020, prin care instanța de judecată s-a expus asupra recursului în interesul legii declarat de către Procurorul General, privind unificarea practicii judiciare, privind calificarea acțiunilor de încălcare grosolană a ordinii publice (art. 287 Cod penal), însoțite de violență soldată cu vătămarea medie (art. 152 Cod penal), gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 Cod penal) ori cu omorul intenționat al persoanei (art. 145 Cod penal), Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, cu modificările aduse prin Hotărârea Plenului Curții Supreme

de Justiție nr. 6 din 15.05.2017, dar și circulara Procuraturii Generale la acest compartiment nr.21-8d/21-223 din 01.02.2021, arată lipsa de diligență din partea procurorului I.Sprinceană la adoptarea deciziilor pe caz, decizii care nu constituie „*simpliciter diferență de opinie în ceea ce privește calificarea juridică a unei fapte*”, potrivit conuziei Colegiului, dar din contra, demonstrează un comportament neprofesional al procurorului, or acesta (*opinia procurorului*) urma să fie expusă potrivit prevederilor legale.

Colegiul de disciplină și etică a lăsat fără expunere și apreciere acțiunile procurorului I.Sprinceană vis-a-vis de episodul din 22.04.2022 - partea vătămată XXXXXXXX XXXXXXXX, care s-au manifestat prin incriminarea minorului X.XXXXXXXX a calificativului prevăzut la art.287 alin.(2) lit.a) din Codul penal, prescripție ce urmează să fie aplicată doar la întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: *a) persoana să fi săvârșit două sau mai multe acte de huliganism, calificabile conform art. 287 Cod penal; b) pe nici una din aceste acțiuni ilegale să nu existe o hotărâre definitivă emisă de instanța judecătorească sau procuror; c) ambele fapte infracționale să fie cuprinse în ordonanța de punere sub învinuire; d) ambele fapte să fie calificate ca o singură infracțiune, potrivit art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.*

În speță asemenea condiții lipsesc, or, cauzele penale de învinuire a minorului X.XXXXXXXX au fost expediate în instanța de judecată separat.

Astfel, Inspecția procurorilor subliniază că, Colegiul de disciplină și etică la examinarea speței date nu a apreciat probele prezentate de către Inspecție, care demonstrează comiterea de către procurorul Sprinceană Ion a abaterilor disciplinare imputate, atât la etapa de urmărire penală, cât și judiciară, or legalitatea reprezintă unul din principiile preeminente care guvernează întreaga activitate într-un proces judiciar.

În concluzie a reiterat că, modul în care a decis procurorul Ion Sprinceană să acționeze în speța data, este unul inacceptabil, dat fiind că este contrar legilor în vigoare susmenționate ce reglementează conduita profesională a procurorului, motiv pentru care Inspecția procurorilor întemeiat a constatat în acțiunile acestuia abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, și anume: „îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3), lit.a) potrivit cărora: *procurorul este obligat să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.*

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Citarea părților pentru ședința din 14.05.2026 s-a realizat în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor.

Poziția Procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi

Procurorul Sergiu Bursacovschi invocat argumentele expuse în contestație prin care a solicitat anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-106/2025 din 03.10.2025 și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Ciocana, Ion Sprînceană.

Poziția Inspecției procurorilor

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu a solicitat anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-106/2025 din 03.10.2025 și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea abaterii disciplinare de către procurorul Ion Sprînceană a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, cu aplicarea sancțiunii disciplinare proporționale.

Procurorul Ion Sprînceană, vizat în procedura disciplinară de referință, a prezentat la data de 13.05.2026 o referință prin care și-a exprimat poziția asupra contestației formulate de Inspecția procurorilor și Procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi.

În conținutul referinței, procurorul a menționat că toate acțiunile procesuale efectuate în cauza respectivă au fost realizate cu bună-credință, în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, cu respectarea termenelor procesuale imperative și în baza materialelor probatorii administrate la acel moment, fără existența vreunei intenții de încălcare a normelor de etică sau disciplină profesională.

În speță, cauza penală a fost instrumentată în regim prioritar, fiind implicată o persoană minoră aflată în stare de arest preventiv, circumstanță care, potrivit normelor procesual-penale, impune prioritizarea tuturor acțiunilor de urmărire penală și reducerea la minimum a duratei procedurilor penale în vederea respectării obligației legale de a nu încălca termenele imperative ale urmăririi penale și ale trimiterii cauzei în instanță. În aceste circumstanțe, toate actele procesuale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală, în baza probatoriului administrat la acel moment și în limitele convingerii juridice formate. Instanța de judecată a examinat cauza în fond, a reținut vinovăția inculpatului și a pronunțat o sentință de condamnare, ceea ce confirmă în mod obiectiv că activitatea de urmărire penală și încadrarea juridică nu au fost viciate în sensul pretins de sesizare și ulterior invocat în contestație și nu au afectat legalitatea procesului penal.

În aceste condiții, analiza suplimentară a practicii judiciare divergente sau consultarea unor recomandări metodologice ulterioare nu era real posibil în interiorul termenelor procesuale imperative, fără a genera riscul încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil. Prin urmare, acțiunile întreprinse au fost dictate exclusiv de obligația de a respecta exigențele legale privind celeritatea procedurilor penale, în special în cauzele cu inculpați minori și aflați în stare de arest.

Nu pot fi reținute nici concluziile Inspecției Procurorilor potrivit cărora activitatea subsemnatului ar fi fost „compromisă” sau că ar fi existat o „orientare greșită a instanței”. Aceste afirmații reprezintă aprecieri subiective asupra oportunității soluțiilor juridice adoptate și nu se bazează pe constatări judiciare de nelegalitate. Instanța de judecată, în calitate de autoritate independentă, nu este ținută de poziția procurorului, însă în speță aceasta a confirmat încadrarea juridică și a pronunțat o soluție de condamnare, ceea ce exclude ideea unei erori disciplinare.

Pe de altă parte, un aspect de o importanță majoră care confirmă imposibilitatea obiectivă de executare a recomandării ulterioare privind contestarea sentinței îl constituie momentul parvenirii acesteia în raport cu situația reală a dosarului. Astfel,

la data emiterii și recepționării recomandării scrise, cauza penală fusese deja finalizată din punct de vedere operațional și expediată spre arhivare către Oficiul de acuzare al Procuraturii mun. Chișinău, dosarul fiind ieșit din gestiunea directă a procurorului Ion Sprînceană. În aceste condiții, intervalul extrem de restrâns dintre pronunțarea sentinței, transmiterea materialelor în arhivă și comunicarea ulterioară a recomandării exclud în mod obiectiv posibilitatea materială și procesuală de a exercita în mod efectiv o cale de atac, mai ales în condițiile în care dosarul nu mai era disponibil fizic pentru analiză imediată, iar Ion Sprînceană era deja angajat în alte cauze complexe aflate în termen prioritar, inclusiv cauze cu persoane arestate preventiv, ce vizează și infracțiuni de criminalitate organizată, fapt care presupunea efectuarea unui volum colosal de măsuri speciale de investigații și acțiuni de urmărire penală.

Susținerea potrivit căreia calificarea juridică ar fi fost greșită nu poate fundamenta răspunderea disciplinară, în condițiile în care practica judiciară națională în materia concursului de infracțiuni și a aplicării principiului non bis idem nu este una unitară.

Există în continuare interpretări diferite ale instanțelor de judecată în cauze similare, ceea ce demonstrează că ne aflăm într-un domeniu de interpretare juridică evolutivă. Într-o asemenea situație, alegerea unei soluții dintre mai multe interpretări posibile, susținute inclusiv în jurisprudența națională, reprezintă un act de apreciere profesională și nu poate fi calificată drept abatere disciplinară. Acceptarea unei teze contrare ar echivala cu sancționarea procurorului pentru interpretarea legii, ceea ce este incompatibil cu principiul independenței profesionale.

De asemenea, nu poate fi ignorat faptul că instanța de judecată a confirmat, în esență, temeiul juridic al învinuirii, reținând vinovăția inculpatului și menținând calificarea de bază a faptelor, ceea ce exclude ideea unei erori evidente sau a unei abateri grave de la lege.

În același timp, nu poate fi ignorat faptul că soluția instanței de judecată confirmă existența vinovăției și temeinicia învinuirii, iar lipsa declarării nule a unor probe sau constatări a încălcărilor de procedură exclude ideea unei activități defectuoase în sens disciplinar. Eventualele diferențe de opinie apărute ulterior soluționării cauzei nu pot retroactiva asupra legalității actelor procesuale efectuate în faza urmăririi penale și nici nu pot transforma o opțiune juridică într-o abatere disciplinară.

Cu o referire la caracterul nepertinent al copiilor sentințelor prezentate care nu sunt aplicabile cazului XXXXXXXX XXXXXXXX, acest argument deasemenea urmează a fi scos de sub autoritatea lucrului judecat întrucât circumstanțele expuse în contestație nu vin să răstoarne temeinicia sentințelor prezentate cât și pertinența lor la obiectul procedurii disciplinare examinate.

Astfel, acest argument invocat în contestație, potrivit căruia în cadrul examinării procedurii disciplinare ar fi fost explicate detaliat diferențele dintre spețele jurisprudențiale prezentate și cauza penală XXXXXXXX, nu corespunde circumstanțelor reale ale desfășurării ședinței Colegiului. Or, în cadrul examinării cauzei disciplinare nu a fost realizată o analiză individuală și minuțioasă a fiecărei sentințe invocate de subsemnatul, nu au fost examinate în concret circumstanțele de fapt și de drept ale fiecărei spețe și nici nu au fost formulate concluzii separate asupra inaplicabilității acestora, or într-o asemenea situația acesta este lipsit de substrat factologic.

Suplimentar așa după cum se face referire în contestație la argumentul privind căruia, în cauza XXXXXX XXXXXXXX, inculpatul a fost acuzat de săvârșirea a două fapte

prejudiciabile distincte, care au fost săvârșite în circumstanțe similare, dar în perioade de timp diferite, mai corect spus în consecutivitate, inclusiv prin modalități normative separate, cât și cu atentare la obiecte generice diferite, din care considerente și suntem în prezența unui concurs de infracțiuni, acest argument nu poate fi reținut întemeiat întrucât din materialele acestei cauze penale nu rezultă existența unei intenții autonome orientate împotriva ordinii publice sau a societății în ansamblu, ci exclusiv o altercație fizică dintre două persoane determinate. Astfel, obiectul principal al atentării l-a constituit integritatea corporală și sănătatea victimei, iar nu relațiile sociale privind ordinea publică. Cu alte cuvinte, violența fizică exercitată asupra victimei nu are o autonomie factuală distinctă pentru fiecare dintre cele două componente de infracțiune, ci reprezintă aceeași faptă materială apreciată de două ori prin prisma legii penale.

Or, pentru existența infracțiunii de huliganism penal nu este suficientă simpla comitere a unei bătăi într-un loc public. Este necesar ca acțiunile făptuitorului să exprime o vădită lipsă de respect față de societate și să fie motivate predominant de dorința de a sfida ordinea publică și normele general acceptate de conviețuire socială. În speță însă, conflictul a avut la bază relații personale și contradicții concrete dintre inculpat și partea vătămată, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile participanților și martorilor.

Astfel, manifestările inculpatului nu depășesc limitele unei altercații individuale transformate într-un act de violență împotriva unei persoane concrete. Relevant este și faptul că acțiunile inculpatului au fost îndreptate exclusiv împotriva unei singure persoane — partea vătămată Xxxxx Xxxxx. Din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul ar fi manifestat agresivitate față de alte persoane prezente, că ar fi provocat dezordine generalizată în local, că ar fi întrerupt activitatea acestuia sau că ar fi exercitat acte de violență nedeterminate asupra publicului. Dimpotrivă, toate actele de violență descrise în sentință au avut drept unic obiect persoana vătămată și au fost generate de conflictul individual dintre cei doi participanți. Instanța a reținut în esență că inculpatul i-a aplicat victimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i leziuni corporale medii, iar ulterior aceleași acțiuni violente au fost utilizate pentru justificarea existenței infracțiunii de huliganism.

Astfel, situația factuală descrisă pentru art. 287 alin. (1) din Codul penal nu conține elemente materiale distincte de cele deja valorificate juridic în cadrul infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal. Practic, aceeași conduită violentă- aceleași lovituri, aceeași altercație, același conflict și aceeași urmarea prejudiciabilă- a fost utilizată concomitent pentru două încadrări juridice diferite.

În aceeași ordine de idei, cu referire la argumentul expus în această contestare precum că, sentința în privința lui Xxxxx Xxxx a fost contestată și la moment asupra legalității acesteia urmează să se expună Curtea de Apel Centru voi menționa că, acest fapt nu infirmă existența unei practici judiciare neuniforme, ci dimpotrivă, confirmă încă o dată caracterul divergent al abordărilor existente pe această categorie de cauze.

Or, însăși existența unor soluții judiciare diferite pronunțate de instanțele de fond pe spețe similare, urmate ulterior de contestarea acestora prin exercitarea căilor de atac, demonstrează că problematica juridică privind delimitarea concursului de infracțiuni și aplicarea principiului non bis idem continuă să genereze interpretări diferite atât la nivelul organelor de urmărire penală, cât și la nivelul instanțelor de judecată.

Cu referire la argumentul precum că, în cauza penală a lui Xxxxx Xxxxx prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 15.12.2021 a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Xxxxx Xxxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal pe motiv că, fapta acestuia constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 354 din Codul Contravențional voi sublinia că, și această speță confirmă, în realitate, existența unei practici judiciare neuniforme și a unor interpretări divergente privind delimitarea răspunderii penale de cea contravențională, precum și privind limitele aplicării infracțiunii de huliganism.

Or, însăși faptul că instanța de apel a intervenit și a oferit o interpretare juridică diferită față de cea reținută inițial în procesul penal demonstrează existența unor abordări neuniforme în aprecierea aceluiași norme de drept. Mai mult, speța respectivă nu poate fi apreciată izolat și absolutizată ca reper unic obligatoriu, în condițiile în care fiecare cauză penală urmează a fi analizată prin prisma circumstanțelor concrete de fapt, a gravității acțiunilor comise, a modalității de realizare a conduitei infracționale și a valorilor sociale lezate. Astfel, simpla existență a unei decizii prin care o anumită faptă a fost apreciată ca având caracter contravențional nu exclude posibilitatea existenței unor alte cauze similare în care instanțele au reținut caracterul penal al faptelor și existența concursului de infracțiuni.

Totodată, este important de menționat că asemenea divergențe de practică au existat atât anterior examinării cauzei penale a lui Xxxxxxxx Xxxxxxxx, cât și ulterior pronunțării sentinței pe această cauză, iar problema respectivă continuă să persiste și în prezent. Existența unor soluții judiciare diferite, inclusiv după examinarea cauzei respective, demonstrează că practica judiciară pe segmentul delimitării dintre huliganism, contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, concursul de infracțiuni și aplicarea principiului *non bis idem* nu era și nu este nici la moment pe deplin uniformizată.

Colegiul a reținut în mod justificat faptul că existența unor interpretări juridice diferite, precum și practica neuniformă existentă la acel moment în cauze similare, exclude posibilitatea calificării conduitei procurorului drept o încălcare vădită și intenționată a legii. Or, răspunderea disciplinară nu poate interveni exclusiv ca urmare a existenței unei opinii juridice diferite sau a unei soluții ulterior reevaluate într-o altă manieră de către instanțele ierarhic superioare.

Respectiv, soluția de încetare a procedurii disciplinare reflectă o aplicare corectă și echilibrată a principiilor independenței funcționale a procurorului, legalității și proporționalității, fiind menită să prevină transformarea mecanismului disciplinar într-un instrument de sancționare a convingerii juridice a procurorului în condițiile existenței unor divergențe reale de practică și interpretare a normelor de drept.

Totodată, argumentele contestatarului potrivit cărora procurorul ar fi ignorat deliberat jurisprudența Curtea Supremă de Justiție sunt neîntemeiate. Hotărârile explicative ale Plenului și deciziile pronunțate în recurs în interesul legii au rol de orientare și uniformizare a practicii, însă aplicarea lor concretă depinde de particularitățile fiecărei spețe în ipoteza în care subsemnatul a demonstrat că în practică există în continuare soluții divergente privind delimitarea dintre concursul de infracțiuni și aplicarea principiului *non bis in idem*, inclusiv în cauze similare, ceea ce exclude caracterul evident și incontestabil al pretensei erori imputate.

La fel nu poate fi reținut nici argumentul Inspecției procurorilor potrivit căreia procurorul ar fi „orientat greșit instanța”, or acesta este incompatibil cu principiul independenței judecătorului din simplu motiv că, instanța de judecată este independentă și se supune numai legii, având obligația de a examina autonom probele și argumentele juridice prezentate de părți. Faptul că instanța de fond a împărțit poziția acuzării și a pronunțat o sentință de condamnare confirmă că interpretarea juridică susținută de procuror era una rezonabilă și susceptibilă de a fi acceptată în practică. În consecință, nu poate fi imputată procurorului soluția adoptată de instanță, cu atât mai mult cu cât aceasta a rezultat în urma unei analize judiciare independente.

La fel în contestația depusă de Inspecția procurorilor se impută faptul că subsemnatul nu a exercitat calea de atac împotriva sentinței din 06.10.2023, însă având analizând cronologia faptelor rezultă clar că recomandarea Secției judiciar-penale privind necesitatea contestării sentinței a fost recepționată ulterior expedierii dosarului către arhivă și într-un termen extrem de restrâns raportat la termenul legal de atac.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, conținutul contestației, materialele administrate de Inspecția procurorilor, constatările Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor constată că contestațiile sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate ca legală, întemeiată și proporțională.

Consiliul reține că, prin Hotărârea nr. 3-106/2025 din 03.10.2025, Colegiul de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară intentată în privința procurorului Ion Sprînceană, constatând lipsa elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Această concluzie este justificată, întrucât criticile formulate în contestații vizează, în esență, modul de calificare juridică a faptelor într-o cauză penală concretă, aprecierea concursului de infracțiuni, aplicarea principiului *non bis in idem* și oportunitatea exercitării căii de atac împotriva sentinței, aspecte care țin de activitatea procesuală a procurorului și de controlul jurisdicțional al actelor procesuale, iar nu, prin ele însele, de răspunderea disciplinară.

Consiliul subliniază că răspunderea disciplinară a procurorului nu poate fi angajată pentru simpla existență a unei interpretări juridice diferite, nici pentru faptul că o instanță ierarhic superioară a reconsiderat ulterior încadrarea juridică sau soluția pronunțată de instanța de fond.

Or, după cum corect a reținut Colegiul, calificarea juridică a faptelor este efectuată la toate etapele procesului penal de către organele competente, iar controlul final asupra acesteia aparține instanței de judecată. Procedura disciplinară nu poate substitui controlul judecătoresc și nici nu poate fi transformată într-un mecanism de sancționare a convingerii juridice a procurorului.

Argumentele contestatarilor potrivit cărora procurorul Ion Sprînceană ar fi admis o încălcare gravă prin menținerea calificării juridice inițiale nu pot fi primite în lipsa probării relei-credințe, a intenției sau a unei neglijențe grave. Faptul că instanța de fond a confirmat, la acel moment, abordarea juridică susținută de procuror demonstrează că interpretarea acestuia nu a fost una arbitrară, vădit contrară legii sau lipsită de orice suport juridic. Chiar dacă soluția a fost ulterior modificată de instanța de recurs, această împrejurare nu echivalează automat cu existența unei abateri disciplinare.

Consiliul apreciază ca relevante și explicațiile prezentate de procurorul Ion Sprînceană în referințele sale, potrivit cărora poziția procesuală adoptată a avut la bază convingerea că faptele inculpatului au adus atingere unor valori sociale distincte – ordinea publică și integritatea corporală a persoanei – într-un context jurisprudențial neuniform privind delimitarea dintre huliganismul penal, huliganismul contravențional, concursul de infracțiuni și aplicarea principiului *non bis in idem*.

Aceste explicații nu infirmă rolul practicii judiciare, dar confirmă că situația analizată nu poate fi redusă la o încălcare disciplinară evidentă, ci privește o chestiune de interpretare juridică.

Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia necontestarea sentinței ar constitui, prin sine, o abatere disciplinară. Exercițarea căilor de atac presupune o apreciere procesuală, iar în speță cauza a fost, în orice caz, supusă controlului instanței superioare ca urmare a căii de atac declarate de apărare, mecanismul jurisdicțional ordinar fiind astfel activat și apt să corecteze eventualele erori de drept. Această circumstanță confirmă că eventualele deficiențe invocate au fost examinate și remediate în cadrul procesului penal, fără a fi necesară convertirea lor într-un temei de răspundere disciplinară.

Consiliul mai reține că nici contestația formulată de Sergiu Bursacovschi, nici cea formulată de Inspekția procurorilor nu aduc elemente noi, pertinente și concludente care să răstoarne concluziile Colegiului de disciplină și etică privind lipsa laturii obiective și subiective a abaterii disciplinare.

Contestatarii reiterează, în esență, dezacordul față de calificarea juridică susținută de procuror și față de modul în care Colegiul a apreciat circumstanțele cauzei, însă nu demonstrează existența unei conduite abuzive, a unui interes personal, a lipsei de imparțialitate, a unei încălcări conștiente a legii sau a unei neglijențe grave incompatibile cu standardul profesional al funcției de procuror.

În acest context, Consiliul consideră că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică conține o distincție corectă între eventualele erori de interpretare juridică, susceptibile de a fi analizate prin mecanismele procesuale prevăzute de lege, și abaterea disciplinară propriu-zisă, care presupune existența cumulativă a unei conduite ilicite, a vinovăției sub forma intenției sau neglijenței grave, a unei urmări prejudiciabile și a legăturii de cauzalitate. În lipsa acestor elemente, angajarea răspunderii disciplinare ar fi disproporționată și ar risca să afecteze independența funcțională a procurorului.

Consiliul Superior al Procurorilor apreciază necesar să sublinieze că răspunderea disciplinară a procurorului nu poate fi fundamentată exclusiv pe existența unei soluții procesuale ulterior modificate de instanța ierarhic superioară. O asemenea abordare ar echivala cu transformarea procedurii disciplinare într-un mecanism de sancționare a oricărei divergențe de interpretare juridică, ceea ce ar contraveni principiului independenței funcționale a procurorului, consacrat de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Or, independența procurorului presupune nu doar dreptul, ci și obligația acestuia de a aprecia probele și de a adopta soluții procesuale potrivit propriei convingeri juridice, formate în baza circumstanțelor concrete ale cauzei și a cadrului normativ aplicabil. Simplul fapt că o instanță de control judiciar a adoptat ulterior o altă interpretare juridică nu demonstrează, prin sine, existența unei conduite disciplinare ilicite.

Consiliul reține că argumentele formulate de contestatari tind, în realitate, să substituie procedura disciplinară unui control de legalitate asupra actelor procesuale

ale procurorului. Or, aprecierea corectitudinii încadrării juridice, a existenței concursului de infracțiuni sau a aplicării principiului *non bis in idem* reprezintă chestiuni de drept material și procesual penal, care se soluționează prin mecanismele procesuale prevăzute de Codul de procedură penală și prin controlul instanțelor judecătorești, iar nu prin procedura disciplinară.

Totodată, Consiliul observă că contestatarii nu au demonstrat existența intenției directe sau indirecte a procurorului de a încălca legea, după cum nu au demonstrat nici manifestarea unei neglijențe grave, incompatibile cu standardul profesional al funcției de procuror. Din materialele cauzei rezultă că procurorul Ion Sprînceană a instrumentat cauza penală în condiții procedurale specifice, într-un termen restrâns, având în vedere că inculpatul era minor și se afla în stare de arest preventiv, circumstanțe care impuneau respectarea unor exigențe sporite privind celeritatea urmăririi penale și trimiterea cauzei în instanță într-un termen rezonabil.

Aceste împrejurări obiective nu pot fi ignorate la aprecierea conduitei profesionale a procurorului.

Consiliul mai reține că referințele prezentate de procurorul Ion Sprînceană relevă existența unor divergențe jurisprudențiale și doctrinare privind delimitarea dintre huliganismul penal prevăzut de art. 287 Cod penal și huliganismul contravențional prevăzut de art. 354 Cod contravențional, precum și asupra raportului dintre aceste norme și infracțiunile contra persoanei. În asemenea condiții, existența unei interpretări juridice diferite nu poate fi confundată cu abaterea disciplinară. Dimpotrivă, tocmai caracterul controversat și neuniform al practicii judiciare confirmă că ne aflăm în prezența unei probleme de interpretare juridică și nu a unei încălcări disciplinare evidente.

Nu poate fi primit nici argumentul contestatarilor potrivit căruia procurorul ar fi ignorat deliberat recomandările formulate de Secția judiciar-penală sau practica Curții Supreme de Justiție. Consiliul reține că recomandările interne și opiniile procurorilor ierarhic superiori nu înlătură independența procesuală a procurorului de caz și nu pot transforma orice dezacord profesional într-un temei de sancționare disciplinară. În lipsa unor dispoziții obligatorii clare, exprese și neechivoce, nu se poate concluziona că procurorul ar fi încălcat cu bună știință obligațiile de subordonare ierarhică.

Mai mult, Consiliul observă că însăși contestațiile formulate pornesc de la premisa eronată că existența unei soluții procesuale ulterior infirmate ar genera automat răspunderea disciplinară a procurorului. O asemenea abordare este incompatibilă cu natura procedurii disciplinare și cu standardul probator necesar pentru angajarea răspunderii disciplinare. Potrivit cadrului legal aplicabil, abaterea disciplinară presupune existența unei conduite culpabile, manifestate prin intenție sau neglijență gravă, iar nu simpla adoptare a unei soluții juridice susceptibile de interpretări diferite.

Consiliul apreciază că argumentele contestatarilor reflectă, în esență, un dezacord asupra oportunității și temeiniciei soluțiilor procesuale adoptate de procuror, fără a demonstra însă existența unei conduite incompatibile cu funcția de procuror. Or, dezacordul profesional sau interpretarea diferită a normelor de drept nu constituie, prin ele însele, abatere disciplinară.

Cauza penală a fost examinată de instanțele competente, inculpatul fiind condamnat, iar eventualele erori de calificare juridică au fost corectate prin mecanismele judiciare ordinare. Nu s-a demonstrat că acțiunile procurorului ar fi

compromis iremediabil procesul penal, ar fi afectat grav drepturile participanților sau ar fi urmărit obținerea unui rezultat contrar legii prin abuz ori rea-credință.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-106/2025 din 03.10.2025 este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea principiilor proporționalității, legalității și independenței funcționale a procurorului, iar contestațiile formulate de Sergiu Bursacovschi și Inspekția procurorilor urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea hotărârii contestate.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 0 voturi „*pro admitterii*” și 9 voturi „*contra admitterii*”, în temeiul art.37; art. 38; art. 39 alin. (1) lit. e), alin.(6); art.58 alin.(3); art.70 alin.(1) lit. f); art.77; art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestațiile formulate de Inspekția procurorilor și procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale, Sergiu Bursacovschi, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-106/2025 din 03.10.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ